

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7422/2568

พนักงานอัยการจังหวัดรัตนบุรี โจทก์ นาย ณ. จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.ยาเสพติด มาตรา 125, ป.ยาเสพติด มาตรา 129

ย่อ / หลักกฎหมาย

ป.ยาเสพติด มาตรา 129 เป็นบทกฎหมายที่บัญญัติองค์ประกอบความผิดขึ้นใหม่ที่ใช้ในกรณีการกระทำนั้นไม่ถึงขนาดเป็นการสนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิด แต่เป็นเพียงการเปิดบัญชีธนาคารโดยรู้หรือควรรู้ว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติดเท่านั้น หากการเปิดบัญชีธนาคารนั้นถึงขนาดเป็นการสนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดก็เป็นความผิดตามมาตรา 125 วรรคหนึ่ง (1) ไม่เป็นความผิดตามมาตรา 129 เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ตามที่ศาลล่างทั้งสองลงโทษจำเลยฐานสนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่ง ป.ยาเสพติดยังคงบัญญัติให้การกระทำความผิดฐานดังกล่าวเป็นความผิดตามมาตรา 125 วรรคหนึ่ง (1) จำเลยจึงเป็นผู้สนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติดโดยจำเลยต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการ

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, 7, 8, 15, 66, 100/1 พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาตรา 3, 6, 14 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 3, 7, 60 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 58, 86, 83, 91 และบทโทษจำคุกที่รอการลงโทษไว้ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ 952/2562 ของศาลแขวงดอนเมือง เข้ากับโทษของจำเลยในคดีนี้ จำเลยให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้บทโทษ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาตรา 6 วรรคหนึ่ง (1) ประกอบพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15 วรรคสาม (2), 66 วรรคสาม พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 5 (2), 7 (1), 60 จำเลยกระทำความผิดโดยมีเจตนาเดียวคือเพื่อสนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดก่อนหรือขณะกระทำความผิด จึงเป็นการกระทำอันเป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานสนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุกตลอดชีวิต และปรับ 1,000,000 บาท หากไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 กรณีกักขังแทนค่าปรับให้กักขังเกินกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 2 ปี ส่วนที่โจทก์ขอให้บทโทษของจำเลยนั้น เนื่องจากศาลลงโทษจำคุกจำเลยตลอดชีวิต จึงไม่อาจบทโทษได้ ข้อหาและคำขออื่นให้ยก โจทก์และจำเลยไม่อุทธรณ์ ศาลชั้นต้นส่งสำนวนไปยังศาลอุทธรณ์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 245 วรรคสอง ประกอบพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. 2550 มาตรา 16 ศาลอุทธรณ์แผนกคดียาเสพติดพิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 90, 145 วรรคสาม

(2) ประกอบมาตรา 125 วรรคหนึ่ง (1) พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 5 (2), 7 (1), 60 การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน แต่ให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 90, 145 วรรคสาม (2) ประกอบมาตรา 125 วรรคหนึ่ง (1) เพียงกรรมเดียว จำคุก 30 ปี และปรับ 1,000,000 บาท บวกโทษจำคุก 2 เดือน ที่รอการลงโทษไว้ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ 952/2562 ของศาลแขวงดอนเมือง เป็นจำคุก 30 ปี 2 เดือน และปรับ 1,000,000 บาท นอกจากนี้ที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดียาเสพติดวินิจฉัยว่า ความผิดฐานสนับสนุนหรือช่วยเหลือการฟอกเงินและการกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ยุติไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ ปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาจำเลยมีว่า การที่ศาลอุทธรณ์ระวางโทษจำเลยในความผิดฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อความปลอดภัยของประชาชนทั่วไปตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 145 วรรคสาม (2) ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ศาลฎีกาโดยมติที่ประชุมใหญ่เห็นว่า ประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 129 เป็นบทกฎหมายที่บัญญัติองค์ประกอบความผิดขึ้นใหม่ที่ใช้ในกรณีที่การกระทำนั้นไม่ถึงขนาดเป็นการสนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิด แต่เป็นเพียงการเปิดบัญชีธนาคารโดยรู้หรือควรรู้ว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการกระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติดเท่านั้น หากการเปิดบัญชีธนาคารนั้นถึงขนาดเป็นการสนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดก็เป็นความผิดตามมาตรา 125 วรรคหนึ่ง (1) ไม่เป็นความผิดตามมาตรา 129 สำหรับคดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังได้ตามที่ศาลล่างทั้งสองลงโทษจำเลยฐานสนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่งประมวลกฎหมายยาเสพติดยังคงบัญญัติให้การกระทำความผิดฐานดังกล่าวเป็นความผิดตามมาตรา 125 วรรคหนึ่ง (1) จำเลยจึงเป็นผู้สนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติดโดยจำเลยต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการ ส่วนปัญหาว่าจะปรับบทกำหนดโทษตามประมวลกฎหมายยาเสพติดวรรคใดนั้น เมื่อบทกำหนดโทษตามมาตรา 145 บัญญัติให้ศาลกำหนดโทษหนักเบาตามพฤติการณ์หรือบทบาทหน้าที่ในการกระทำความผิดเป็นสำคัญ ดังนั้นการพิจารณาว่าจะระวางโทษจำเลยในความผิดฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนตามมาตรา 145 วรรคใด จึงต้องพิจารณาถึงพฤติการณ์หรือบทบาทหน้าที่ในการกระทำความผิดของตัวการเป็นสำคัญ คดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่า นาย ส. ชายเมทแอมเฟตามีนของกลาง 1 ถุง น้ำหนักสุทธิ 38.014 กรัม คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ 31.491 กรัม ให้แก่นาย ป. โดยนาย ส. ใช้หมายเลขโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่จำเลยให้ไว้ติดต่อกับนาย ป. และให้นาย ป. โอนเงินค่าเมทแอมเฟตามีนโดยใช้บัญชีธนาคาร ก. ของนาย ช. เข้าบัญชีธนาคารของนาย ท. แล้วนาย ส. ให้นาย ท. โอนเงินค่าเมทแอมเฟตามีนเข้าบัญชีธนาคารของจำเลย ซึ่งเป็นการสมคบกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดและได้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกัน และการกระทำของนาย ส. เป็นการมีเมทแอมเฟตามีนของกลางไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายด้วย โดยจำเลยสนับสนุนหรือช่วยเหลือในการกระทำความผิดของนาย ส. ซึ่งพฤติการณ์แห่งคดีดังกล่าวยังไม่อาจบ่งชี้ถึงการกระทำของนาย ส. ว่าเป็นการทำให้เกิดผลกระทบต่อความปลอดภัยของประชาชนทั่วไปได้ แต่อย่างไรก็ตามปริมาณเมทแอมเฟตามีนของกลางที่มีจำนวนมากย่อมแสดงถึงพฤติการณ์ในการกระทำความผิดของนาย ส. ด้วย เมื่อพิจารณาประกอบข้อเท็จจริงที่ว่านาย ส. ชายเมทแอมเฟตามีนของกลางให้นาย ป. เชื่อว่านาย ป. ต้องนำเมทแอมเฟตามีนของกลางไปจำหน่ายให้แก่บุคคลอื่นอีกทอดหนึ่ง ซึ่งหากมีการจำหน่าย

เมทแอมเฟตามีนของกลางแล้วโดยสภาพย่อมทำให้เกิดการแพร่กระจายเมทแอมเฟตามีนของกลางแก่ผู้เสพเป็นจำนวนมาก เช่นนี้ พฤติการณ์ในการกระทำความผิดของนาย ส. จึงเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดการแพร่กระจายในกลุ่มประชาชน อันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 145 วรรคสอง (2) ซึ่งมีระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงสองล้านบาท การกระทำของจำเลยจึงต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการในความผิดฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนที่ก่อให้เกิดการแพร่กระจายในกลุ่มประชาชนตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 145 วรรคสอง (2) มิใช่ความผิดฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อความปลอดภัยของประชาชนทั่วไปตามมาตรา 145 วรรคสาม (2) ดังที่ศาลอุทธรณ์วินิจฉัย เมื่อโทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66 วรรคสาม ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดมีระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งล้านบาทถึงห้าล้านบาท หรือประหารชีวิต แตกต่างกับโทษตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 145 วรรคสอง (2) ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในภายหลังการกระทำความผิด และโทษตามประมวลกฎหมายยาเสพติดเป็นคุณมากกว่า จึงต้องใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติดซึ่งเป็นกฎหมายในส่วนที่เป็นคุณแก่จำเลยไม่ว่าในทางใดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 3 และศาลฎีกาเห็นสมควรกำหนดโทษจำเลยเสียใหม่ให้สอดคล้องกับกฎหมายในส่วนที่เป็นคุณและเหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งคดี ทั้งการที่ศาลฎีกาปรับบทลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 145 วรรคสอง (2) ซึ่งเป็นเหตุจูงใจมิใช่เป็นการใช้กฎหมายที่ไม่ได้บัญญัติในขณะจำเลยกระทำความผิดบังคับแก่จำเลย อันขัดต่อประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 2 หรือเป็นผลร้ายแก่จำเลยแต่อย่างใด เพราะเป็นกรณีที่ศาลฎีกาใช้กฎหมายในส่วนที่เป็นคุณบังคับแก่จำเลย เมื่อโจทก์ฟ้องคดีนี้ขณะที่พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, 66 ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดใช้บังคับ แม้ภายหลังการกระทำความผิดมีประมวลกฎหมายยาเสพติดใช้บังคับแทนก็ตาม แต่ประมวลกฎหมายยาเสพติดไม่ได้ยกเลิกความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายแต่นำไปรวมไว้เป็นความผิดฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน ดังนั้น การมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 จึงยังคงเป็นความผิดฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 145 เมื่อระวางโทษตามกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดแตกต่างกับระวางโทษตามกฎหมายที่ใช้ในภายหลังการกระทำความผิด ซึ่งต้องใช้กฎหมายในส่วนที่เป็นคุณบังคับแก่จำเลย เช่นนี้ แม้ฟ้องโจทก์มิได้บรรยายถึงข้อเท็จจริงอันเป็นองค์ประกอบความผิดในเหตุจูงใจที่จะทำให้จำเลยต้องรับโทษหนักขึ้นตามกฎหมายใหม่ และโจทก์มีคำขอท้ายฟ้องขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, 66 ซึ่งเป็นกฎหมายเดิมที่ใช้ในขณะกระทำความผิด กับไม่มีการสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหาอันเป็นองค์ประกอบความผิดในเหตุจูงใจตามกฎหมายใหม่แก่จำเลยก็ตาม แต่เมื่อศาลฎีกาปรับบทลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายยาเสพติดมาตรา 145 วรรคสอง (2) โดยใช้กฎหมายในส่วนที่เป็นคุณแก่จำเลย จึงมิใช่เป็นการพิพากษาเกินคำขอหรือที่มิได้กล่าวในฟ้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 192 วรรคหนึ่ง ประกอบพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. 2550 มาตรา 3 แต่อย่างใด ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษามานั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วยฎีกาจำเลยฟังขึ้นบางส่วน พิพากษาแก้เป็นว่า สำหรับความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดจำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 90, 145 วรรคสอง (2) ประกอบมาตรา 125 วรรคหนึ่ง (1) จำคุก 20 ปี และปรับ 1,000,000 บาท บวกโทษจำคุก 2 เดือน ที่รอการลงโทษ

ไว้ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ952/2562 ของศาลแขวงดอนเมือง เป็นจำคุก 20 ปี 2 เดือน และปรับ 1,000,000 บาท นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/7422/2568>